Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25953
Copyright: Admont, Benediktinerstift

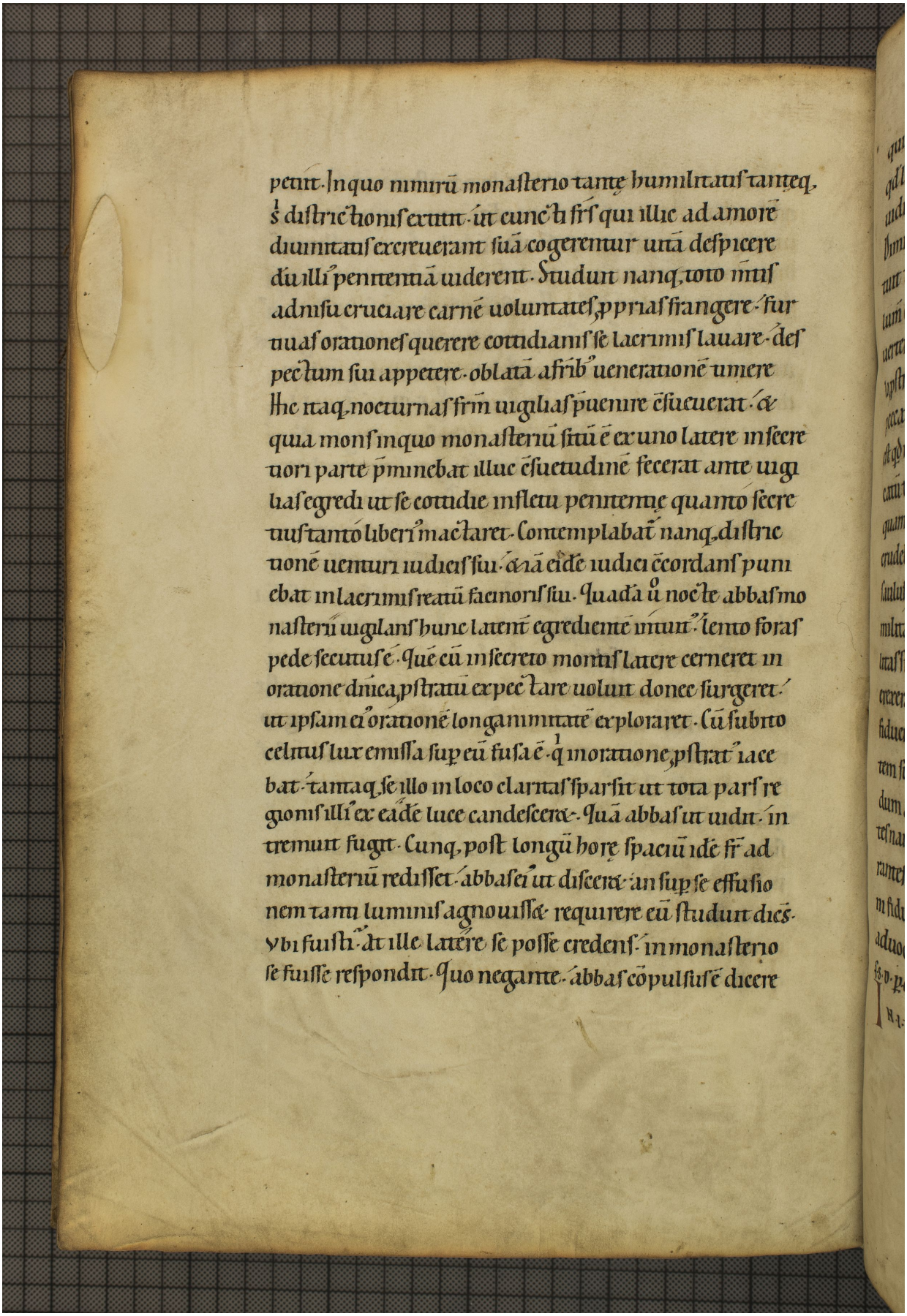

petit. In quo mirū monasterio tantę humilitatis tanteq.
s districtionis exstitit. ut cunctis fris qui illic ad amorē
diuinitatis exercuerant suā cogerentur uitā despicere
diu illi penitentiā uiderent. Studuit nanq, toto mētis
adnisu cruciare carnē uoluntates, pprias frangere. fur
tiuas orationes querere cotidianis se lacrimis lauare. des
pectum sui appetere. oblatā a frib' ueneratione umere
Hic itaq, nocturnas frm uigilias puenire esuetuerat. a
qua mons in quo monasterū situ ē ex uno latere insecte
uori parte pminebat illuc esuetudinē fecerat ante uigi
lias egredi ut se cotidie in fletu penitentię quanto secre
tius tanto liberi' mactaret. Contemplabat nanq, distric
tionē uenturi iudicis sui. a iā eide iudici ē cordans puni
ebat in lacrimis reatū facinoris sui. Quadā ū nocte abbas mo
nasterū uigilans hunc latenter egredientē intuit. lento foras
pede secutus ē. Quē cū in secreto montis latere cerneret in
oratione dnica, pstratū expectare uoluit donec surgeret.
ut ipsam ei' orationē longanimitate exploraret. Cū subito
celitus lux emissa sup eū fusa ē. q' in oratione, pstrat' iace
bat. tantaq, se illo in loco claritas sparsit ut tota pars re
gionis illi' ex eade luce candescere. Quā abbas ut uidit. in
tremuit fugit. Cunq, post longū horę spaciū idē fr' ad
monasterū redisset. abbas ei' ut discere an sup se effusio
nem tam luminis agnouisse requirere eū studuit dicēs.
Vbi fuisti. at ille latere se posse credens. in monasterio
se fuisse respondit. Quo negante. abbas cōpulsus ē dicere